

ΛΑΤΙΝΙΚΑ (ΠΑΛΑΙΟ ΣΥΣΤΗΜΑ)

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

A1.

Νόμισε πως ερχόταν προς το μέρος του ένας άνθρωπος με πελώριο ανάστημα και βρώμικη όψη, όμοιος με είδωλο νεκρού. Μόλις τον είδε ο Κάσσιος, τον έπιασε φόβος και θέλησε να πληροφορηθεί το όνομά του.

Καθώς (ή: όταν) ο Οκταβιανός επέστρεφε στη Ρώμη μετά τη νίκη του στο Άκτιο, πήγε να τον συναντήσει κάποιος άνθρωπος που κρατούσε ένα κοράκι. Το είχε διδάξει να λέει τα εξής: «Χαίρε, Καίσαρα, νικητή στρατηγέ». Ο Καίσαρας ενδιαφέρθηκε πολύ να αγοράσει το κοράκι· το αγόρασε λοιπόν για είκοσι χιλιάδες σηστερτίους. Το παράδειγμα αυτό παρακίνησε κάποιον παπουτσή να μάθει τον ίδιο χαιρετισμό σ' ένα κοράκι. Για πολύ καιρό κόπιαζε μάταια· κάθε φορά που το πουλί δεν απαντούσε, ο παπουτσή συνήθιζε να λέει: «Κρίμα στον κόπο μου (ή: έχασα το λάδι και τον κόπο μου)».

Η Καικιλία, η σύζυγος του Μετέλλου, ενώ επιδίωκε την εμφάνιση κάποιου γαμήλιου οiwονού για την κόρη της αδελφής της, σύμφωνα με τις πατροπαράδοτες συνήθειες, δημιούργησε η ίδια οiwονό. Μια νύχτα δηλαδή καθόταν με την κόρη της αδελφής (της) σε κάποιο μικρό ιερό και περίμενε μέχρις ότου ακουστεί κάποια φωνή που να ανταποκρινόταν στον σκοπό τους.

B1.

- (Squalindiores)

Simillimum

Effigies

Cuiusdam

Parium salutationum

Diutius

Mos priscus

Omina nuptialia

Sacellum quoddam

Noctium

Aliqui

B2.

Existimavissemus

Veniendo

Aspicereris/re

Concipere

Περί Παιδείας
Φροντιστήριο Μ.Ε.

Cupient

Redeuntis

Institutu

Dic

Avete

Interesse

Emisse

Docuissetis

Petendo

Fieret

Persederint

Γ1α.

magnitudinis: γενική της ιδιότητας στο hominem

effigiei: δοτική αντικειμενική (ως συμπλήρωμα) στο similem

Caesaris: γενική του ενδιαφερομένου προσώπου στο interfuit

milibus: αφαιρετική της συγκεκριμένης αξίας στο emit

filiae: δοτική προσωπική χαριστική. Συνάπτεται με το ρήμα petit.

Γ1β.

Quidam sutor eo exemplo incitatus est.

Γ2α.

ut corvum doceret parem salutationem: δευτερεύουσα ονοματική βουλητική πρόταση, που λειτουργεί ως έμμεσο αντικείμενο στο περιεχόμενο της κύριας πρότασης με ρήμα το incitavit. Εισάγεται με τον βουλητικό σύνδεσμο ut, γιατί είναι καταφατική, και εκφέρεται με υποτακτική, γιατί το περιεχόμενό της είναι απλώς επιθυμητό. Συγκεκριμένα, με υποτακτική παρατατικού (doceret), γιατί εξαρτάται από ρήμα ιστορικού χρόνου (incitavit) (ιδιόμορφη ακολουθία χρόνων, συγχρονισμός της κύριας με τη δευτερεύουσα πρόταση) και αναφέρεται στο παρελθόν.

dum aliqua vox congruens proposito audiretur: δευτερεύουσα επιρρηματική χρονική πρόταση, ως επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στο περιεχόμενο της κύριας πρότασης με ρήμα το expectabat. Εισάγεται με τον χρονικό σύνδεσμο dum και εκφέρεται με υποτακτική χρόνου παρατατικού (audiretur), διότι η πράξη δεν ενδιαφέρει μόνο από χρονική άποψη, αλλά περιγράφεται και ως προσδοκία ή επιδίωξη. Σε σχέση με την πρόταση που προσδιορίζει, δηλαδή την κύρια, δηλώνει το υστερόχρονο.

Γ2β.

Quo aspecto

Petens

Γ2γ.

Caecilia, quae uxor Metelli eart.

Επιμέλεια Απαντήσεων

Άννα Κυριαζόγλου

Περί Παιδείας
Φροντιστήριο Μ.Ε.